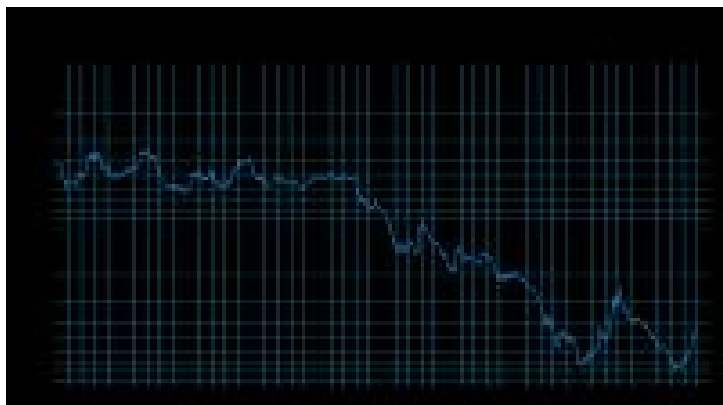

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟ ΤΩΝ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΟΜΟΛΟΓΩΝ ΚΑΙ Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΑΪΛΗΣ ΣΤΗΝ ΕΜΠΡΑΓΜΑΤΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ (του Γιάννη Ζήση)

Κρατικά ομόλογα και η επιστροφή της άυλης οικονομίας

Οι κυβερνήσεις και οι πολίτες πρέπει να καταλάβουμε πια ότι **το εμπόριο των κρατικών ομολόγων** και η δευτερογενής αγορά τους -με όλα τα παράγωγα της- αποτελούν τόσο ένα καταστροφικό σύστημα οικονομικής αναδιάρθρωσης των κοινωνιών όσο και κερδοσκοπικής επιστροφής των κεφαλαίων, από την άυλη ή αποσυνδεδεμένη δυναμική τους, στην εμπράγματη οικονομία.

Το εμπόριο των κρατικών ομολόγων αποτελεί πλέον την επιστροφή από τις αγορές στην τιτλοποίηση και τον έλεγχο ή την εξουσία των εμπράγματων σχέσεων παραγωγής και κατανάλωσης. Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτής της στροφής αποτελεί η αύξηση του ενδιαφέροντος στην παραγωγή τροφίμων με ό,τι αυτό συνεπάγεται ως προς την επιδείνωση της ομαλής ροής τροφίμων.
[1]

Απέναντι σε αυτήν την ηγεμονία και τον ολοκληρωτισμό πρέπει να αναπτυχθεί μια δικαιοϊκή εγρήγορη της πολιτικής ώστε οι κοινωνίες να ανακτήσουν τον έλεγχο της οικονομίας. Από τους στρατηγικούς κεφαλαιακούς παίκτες. Δυστυχώς όμως οι οικονομίες και τα κεφάλαια των κοινωνιών έχουν γίνει συνεργοί

αυτού του φαύλου κύκλου κερδοσκοπικής υπονόμησης της κρατικής παραγωγής του χρήματος μέσα από την κεφαλαιακή ενσωμάτωσή τους σε χρηματιστηριακές και μεγάλες επενδυτικές κεφαλαιακές κλίμακες. Οι τελευταίες ελέγχονται εταιρικά και ολιγοπρόσωπα και διαθέτουν τον απόλυτο ολοκληρωτισμό της αγοράς τόσο μέσα από το αξιολογητικό ολιγοπώλιο όσο και από τη μαζική ψυχολογία των επενδυτών και το ψυχολογικό κλίμα της οικονομίας και των αγορών.

Σταδιακά πρέπει να αρχίσει η αποσύνδεση των κοινωνικών κεφαλαίων -δηλαδή των κεφαλαίων της μικρομεσαίας κλίμακας- από την χρηματιστηριακή τους και μεγαλοκεφαλαιακή ενσωμάτωσή τους. Αυτή η ενσωμάτωση έγινε στο παρελθόν με πρόσχημα τον πολλαπλασιασμό της ανάπτυξης και της επενδυτικής απόδοσης, ο οποίος όμως αποτέλεσε στην πράξη ένα πεδίο τοξικής φούσκας παράλληλο με την εμπράγματα πύκνωση συναλλαγών και αλληλοχρέωσης που είναι απαιτητική σε εξυγίανση με όρους οικονομίας τους οποίους όμως τους χρησιμοποιεί και πάλι η κερδοσκοπία.

Έχουμε οδηγηθεί στο εξής παράδοξο: η οικονομία να χάνει το πνεύμα της οικονομίας μέσα ακριβώς από την θεοποίηση της κερδοσκοπικής και ολιγοπωλιακής αγοράς μεγάλης ισχύος η οποία αποτελεί την απόλυτη στρέβλωση της πραγματικής φιλελεύθερης αγοράς. [2] Στην πράξη αποτελεί έναν ολοκληρωτισμό.

Αναφορές

[1] Ζήσης Ιωάννης, ΑΝΑΜΕΝΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΕΛΛΕΙΨΗ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΒΑΣΙΚΩΝ ΑΓΑΘΩΝ

[2] Sen Amartya, ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ – ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ADAM SMITH

Γιάννης Ζήσης, Συγγραφέας

Μέλος της γραμματείας της ΜΚΟ Σόλων

ioanzisis@solon.org.gr

Φωτό:Wikimedia

27 Οκτωβρίου 2010